

Hop, naar buiten!

De lentezon heeft zich laten zien. Weliswaar is de zomersfeer op sommige momenten nog ver te zoeken, maar er zijn genoeg mogelijkheden om van het aardige weer te genieten. Soms heb je dan geen zin om ellenlang in de auto te zitten. Nu is het geval (en geluk) dat we in een prachtige omgeving wonen. De mooie natuur in het Rijk van Nijmegen, waar ik na vijf jaar import-Nijmeegse nog absoluut niet op ben uitgekeken. En, waar voor mij nog heel veel te ontdekken valt.

Deze zomer gaan we onze tuin inrichten, dus een dure vakantie naar een warm oord zit er even niet in. Wat we gaan doen met onze koters van twee en een jaar: de natuur in de omgeving verkennen. We zijn geen mensen die te drukke plekken opzoeken. Braderieën, rommelmarkten, meubelboulevards tijdens koopzondagen: zie daar maar eens gezellig met een dubbele kinderwagen door de meute heen te torsen. We gaan liever naar plaatsen die rustig zijn, waar je de kinderen met een gerust hart rond kunt laten rennen en van het natuurschoon kan genieten.

De natuur is ontzettend belangrijk voor onze (klein)kinderen. Vroeger waren mijn broertje, zusje en ik in de lente en zomer geregeld buiten te vinden. En met slecht weer gingen de laarzen en regenjassen aan. Van regen smelt je immers niet.

We kenden alle plekken in de buurt door het veelvuldig spelen van verstoppertje met de buren en vrienden, een boze buurman vanwege de bal die telkens - tot onze grote schrik - in zijn tuin belandde, stoepen vol krijt, moeder die de schuur niet meer in durfde omdat broerlief een emmertje met zes padden daar neer had gezet en die beesten wisten te ontsnappen, belletje trekken, de keer dat ik in de sloot was gevallen en met klotsende laarsjes en natte kleren aan de voordeur stond, de hazelnootjes die we bij opa en oma in de tuin mochten oprapen en opeten, de bossen in en op zoek naar mooie bladeren, in de Jura met onze vader een soort zelf ontdekte 'survivalroute' van een berg naar beneden afleggen en dan met alle hilariteit die kinderen kunnen hebben uitkomen op een naaktstrand....

Herinneringen

Alleen die herinneringen al zijn prachtig. En nu al zie ik die nostalgie terug bij onze hummels. Onze kleine man die in de sneeuw toch de mogelijkheid vindt om zand te happen, ons meisje dat overdag al de maan trots aanwijst, de vogels die zij eerder ziet dan ik, de blaadjes die ze trots verzamelen, de vlinders die ze blij achterna rennen, mama die bang in de armen van papa springt omdat ze bang is voor een horde ganzen die op Naomi met haar zakje met brood afstevent (ik heb het niet zo op vogels die dichtbij komen), beestjes aanwijzen en nadoen op de kinderboerderij...

En dat doet mij enorm goed als moeder. Ze leren de natuur nu al te waarderen en van de mooie dingen te genieten. Een mooi gegeven.

Helaas zie je steeds meer dat kinderen binnen zitten: kinderen van nu spelen vijftig procent minder buiten dan twintig jaar geleden. (bron:

www.scharrelkids.nl) 'Vastgeplakt' aan de televisie, 'verslaafd' aan spelletjes op de iPad of wat voor computer dan ook. Of kinderen die simpelweg te ver

van de natuur wonen en eigenlijk nooit een bos of natuurgebied zien omdat papa en mama het te druk hebben. Erg zonde, want frisse lucht is goed voor lichaam en geest. Dat weet iedereen.

Daarom ben ik blij dat IVN ook aan deze generatie denkt. Onder meer door tips aan (groot)ouders te geven om de kids mee naar buiten te krijgen. Zie www.scharrelkids.nl. Een website, die eraan bijdraagt dat de kinderen van tegenwoordig ook mooie herinneringen aan de natuur krijgen zoals de vorige generaties. En goede herinneringen, die pak je niemand af!

Doornroosje